

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2008 *** ROČNÍK IX.*** ČÍSLO 4

Cítát inspirující:

Za největší lisáckou úžasnost považuji to, jakou při té různosti cítíme sounáležitost. Jak o sebe stojíme, jak jsme rádi, když se můžeme sejít. Bohumír Procházka

PROČ?

Miroslav Harcuba

Sedíme v pokoji,
stisknutím tlačítka
obraz se rozzáří.
Slyšet je výstřely,
člověk k zemi pad,
srdce se zachvěla,
proč musí umírat?

Miroslav Harcuba (1934 – 1993), zakládající člen LiSu

PLNOLETOST LiSu – TROCHA NOSTALGIE NAD DORTEM S OSMNÁCTI SVÍČKAMI

Dnešní Kobra je tak trochu nostalgická, neboť koncem dubna uplyne 18 let od chvíle, kdy osmička literátů a nadšenců (Benešová, Baliharová, Hofmanová, Matějková, Harcuba, Filip, Procházka a Franc) založila sdružení autorů při tehdy Okresní knihovně v Jičíně – literární kroužek.

18 let – hodně nebo málo? Když si vezmeme, že průměrný lidský věk se pohybuje kolem 75 let, tak je to vlastně čtvrtina jednoho lidského života. Zatím vyrostla jedna nová generace, my zakládající jsme zestárlí, obratně řečeno – zmoudřeli, ale především bylo těch 18 let naplněných lidským snažením, usilováním o něco nového. Nás, pro které je LiS „vlastním vyplínaným dítětem“, je možná jen několik, ale když si prohlížím fotky z oněch let začátků, mám příjemný pocit, že to nebyly roky promarněné. Občas jsme se i trochu poškorpili, nechápali, ale to je nakonec běžné v každé normální rodině. Důležité je, že když bylo zapotřebí, většinou jsme se dokázali semknout a táhnout za jeden provaz (viz loňské Jičínské poetické jaro). LiS je vlastně taková velká rodina, občas se s někým z těch, kteří šli s námi, musíme rozloučit, ať už je to proto, že odešli na věčnost (Harcuba, Patka, Hofmanová) nebo jen proto, že s námi už dál jít nechtěli, ale karavana jde dál.

Nevím, jak dlouho bude LiS existovat, ale v každém případě tady po nás zůstanou sborníky, fotky, CD nebo DVD s našimi vystoupeními, ale taky třeba lidská přátelství po celé republice nebo dokonce na Slovensku či Polsku.

Možná přijdou noví lidé, kteří si budou říkat, jak to muselo být tenkrát v Jičíně „prima“, když se našli lidé, kteří zorganizovali taková setkání, autorská čtení, literární pásma. Třeba právě Hanka Runčíková bude novým a mladým členkám a členům vypravovat, jaké to bylo, když ve spolku byli ještě rakváči a nám bude dobře u srdce, že ten zažehnutý plamínek dál hřeje, že dává naději dalším generacím autorů.

Byl bych rád, kdybych se dožil ještě dalších výročí LiSu a mohl, stejně jako letos, napsat, že ta cesta nebyla, není a nebude marná, že to naše LiSácké pinožení má a bude mít smysl.

Tak sfoukněme těch osmnáct svíček na symbolickém dortu, na nostalgii není čas, čekají nás další vystoupení, setkání v Domažlicích, almanachy, stmeláče, ... a to je dobře, moc dobře!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Václava France (Rozhovor s Václavem Francem, pišící zubařem se smyslem pro humor) představil Kulturní měsíčník města Mladé Boleslavi v č. 3/2008 (s autorem rozmlouvala Zdenka Kuhnová ml.). Článek vyšel v souvislosti s Francovým vystoupením v Mladé Boleslavi 11.března 2008 v programu Sejdeme se na hodinku, který se uskutečnil v sále Domu s pečovatelskou službou (Žižkovy kasárna). Celý rozhovor lze najít na <http://is.mb-net.cz/kultura/> .

- Ve středu 12.března 2008 se konalo v Knihovně V. Čtvrťka v Jičíně Autorské čtení LiSu, na kterém vystoupila šestice členů (Procházka, Jindra, Zlatníková, Teslík, Zákoutská a Franc). Informaci o akci přináší i Prochoroviny č. 4/2008.

- V Deníku Jičínka vyšla dne 15. března 2008 fotografie z autorského čtení LiSu 12.března 2008 s krátkým popisem (foto Jana Benešová).

- V Nových Novinách v pátek 21. března 2008 vyšel článek Hodinka se zubařem o vystoupení Václava France v Mladé Boleslavi (autor řeh).

- Josef Jindra získal čestné uznání na 7.ročníku literární soutěže Řehečská slepice v kategorii próza za povídku Potíže s odběrem krve.

- V knihovnicko - informačním zpravodaji SVK Hradec Králové U nás (25.března 2008, ročník 18, číslo 1/2008) vyšel článek Lidmily Košťálové a Dany Michlové Představuje se Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně, kde autorky mimo jiného připomínají i literární spolek LiS a jeho aktivity, především v loňském roce (Jičínské poetické jaro, účast na dnech poezie, atp.)

- Rozhovor Knihy mění svět s Mojmírem Fontanou (vl.jménem Mojmír Soukup), rodákem z Jičínka uveřejnil časopis Obrys-Kmen v sobotu 30.března 2008. Václav

KVĚTEN

Vladislava MATĚJKOVÁ

Zase už podléhám citu ...
svěrací kazajko jeho rukou
jsi tu?

Vladislava Matějková (1963) – bývalá členka spolku, dnes redaktorka Českého rozhlasu Hradec Králové

TŘI OTÁZKY PRO JANU BENEŠOVOU A BOHUMÍRA PROCHÁZKU – ZAKLÁDAJÍCÍ ČLENY LISU

1) Co si pamatujete z ustavující schůzky tehdy ještě literárního kroužku?

Jana Benešová (=Jana): Vše vyprovokovala moje zkušenost s autory z literární soutěže Šrámkovy Sobotky. Návrh na jakési setkávání vyslovil Prochor už asi v roce 1988. Po nástupu do knihovny jsem si na něj vzpomněla a napsala článek do novin, a pak se zatajeným dechem čekala, zda a kdo se objeví. Byla jsem mile překvapená a potěšená, že něco pěkného začíná. Stále si to dobře vybavuji

Bohumír Procházka (=Prochor): Nic. Až budeš tak starý jako já, taky si třeba nebudeš nic pamatovat. Jen se mi vybavují někteří lidé. Mírek Harcuba, pan Paťka, Jana Hofmanová. Možná že oni nebyli na té úplně první schůzi. Ale ke kroužku mi patří.

2) Představovali jste si, že LiS se dožije 18. narozenin?

Jana: O tom jsem vůbec neuvažovala. Zpočátku jsem byla především nadšená, že jsem se dostala do společnosti příjemných, inteligentních lidí, kteří se zajímají o literaturu a kulturu.

Prochor: Asi tě zklamou podruhé - tehdy jsem si nic nepředstavoval. O budoucnosti jsem neuvažoval. Řešili jsme otázky dneška, vlastně tehdejška. Ale jaké ty otázky byly, ani to si nepamatuju. Co si pamatuju, že byly v LiSu vždycky pěkný holky.

3) Stálo těch 18 let života na hromádce s LiSem za to?

Jana: Určitě. I když mě některé záležitosti určitě zamrzely, převažuje to pozitivní. Dokázali jsme toho hodně. Úžasný pocit jsme měla třeba po skončení posledního Jičínského poetického jara.

Prochor: Jistě, viz předcházející odpověď. Líbilo se mi, kolik zajímavých lidí jsem v LiSu poznal. Byli a jsou tak různorodí ... věkově, názorově, autorsky, vzhledově Za největší lisáckou úžasnost považuji to, jakou při té různosti cítíme sounáležitost. Jak o sebe stojíme, jak jsme rádi když se můžeme sejit.

Máme za sebou, zejména v poslední době, i dost společných úspěšných akcí. I to je důkazem, že 18 let nebylo marných.

Ptal se Václav

OHLÉDNUTÍ ZA NĚKTERÝMI ČLENY LISU

V tomto dnešním výročním ohlédnutí, bych rád připomněl jména některých autorů, kteří šli chvíli s LiSem, nebo jen na moment nakoukli, ale jsou zachyceni v mém přehledů členů. A jestli jsem dobře počítal, tak zatím poslední nová členka, Ilona Pluhařová, má pořadové číslo 41.

Jedním ze zakládajících osmičky byl **Jan FILIP**, autor který se vlastně po pár počátečních schůzkách s tehdy ještě kroužku vytratil. Moc toho o něm nevíme, snad jen to, že je zachycen na jedné z nejstarších fotografií spolku při besedě s paní Marií Kubátovou.

Další zakládající členkou byla **Vladka MATĚJKOVÁ**, dnešní redaktorka Českého rozhlasu Hradec Králové, která se později věnovala především své nové profesi v rozhlase.

Nad'a BALIHAROVÁ, další zakládající členka, žije v Miletíně a v současnosti se věnuje své původní profesi zdravotní sestry, resp. je lektorkou přípravy na porod a rodičovství. Nedávno jsem se s ní potkal, takže mi sdělila, že její dcera **Kateřina BALIHAROVÁ**, také naše bývalá členka, ale ne zakládající, žije kdesi v Anglii.

Nesmím zapomenout i na krátkou epizodu v historii spolku, kterou se zapsala pozdější redaktorka České televize **Veronika SEDLÁČKOVÁ**, se kterou jsme se po letech sešli na besedě v Jičíně.

A vedle trojice zakládajících členů, který vydrželi do dnešních dnů (Benešová, Procházka, Franc) musím vzpomenout na dva zbývající zakládající členy, kteří už bohužel nejsou mezi námi: **Miroslav HARCUBA** zemřel v roce 1993 a **Jana HOFMANOVÁ** v roce 2002.

Na prvním sborníku POD VALDICKOU BRANOU externě spolupracovali turnovský autor **Martin TŮMA**, který studoval v Jičíně na průmyslovce, bývalá libáňská starostka **Milada ZUBATÁ** a **MUDr. Vladimír KRÁTKÝ**, primář interního oddělení jičínské nemocnice, který zemřel v roce 2002.

V průběhu první poloviny 90.let 20.století patřili mezi členy další výrazní literáti jako **Jiří PATKA**, jičínský autor, který zemřel v roce 1996. **Michal BŘEŇ** byl zastoupen především v druhém almanachu Kroky a klopýtání (významně se na něm podílel), vím o něm jen to, že se přestěhoval do Hradce Králové. Stejně tak se do Hradce Králové přestěhovala i nadějná básnířka **Eva KOTYZOVÁ** (původně Hellerová).

Pokud bych chtěl vyjmenovat ty členy, kteří přišli do spolku ještě v 90. letech, ale už dnes nejsou našimi členy, tak musím vzpomenout na **Zdeňka ŽEMLIČKU**, úspěšného autora knížek žánru fantasy, žijícího v Jičíně. V Jičíně občas potkám i básníka a dlouholetého bývalého člena spolku **Pavla ZEMANA**.

Nechci taky vyjmenovávat současné členy nebo ty, kteří se spolkem spolupracovali ještě v nedávné době, ale přece jen ještě připomenu několik jmen. Tak především **Kamil FOUSEK**, byl autor postižený, pohybující se na vozíčku, žije v Českém Krumlově a do Železnice jezdil na léčebné pobyty. Jsem rád, že jsem mu mohl být nápomocen při vydání sbírky *Masky*.

Spolkem prošel i **Lukáš BABORÁK** v době svých studií na Vyšší odborné škole v Jičíně, básník z Horních Stakor u Mladé Boleslavi. Další osobností byla **Renáta ŠTASTNÁ** (původně Kotlářová), která se podílela na sborníku *Striptýz duše*, dnes žije ve Stanečicích. A ještě poslední jméno, všestranný organizátor a vesnický kantor, **Pavel VYDRA**, který působil ve Všeni u Turnova, kam nás pozval i na besedu s Jiřím Žáčkem.

Ne, nenajdete tu všechna jména, ale myslím si, že zcela vyčerpávající seznam můžete najít na našich internetových stránkách. Chtěl jsem jen u příležitosti výročí LiSu připomenout pozapomenuté tváře těm, kteří ještě pamatují a seznámit ty, kteří pamatovat nemůžou.

Chci vás zároveň poprosit, pokud víte o někom z výše jmenovaných nebo snad i dalších bývalých členů LiSu něco nového, dejte vědět. Mám totiž takový plán, co kdybychom se pokusili jednotlivé členy pozvat do knihovny v roce 2010 u příležitosti výročí 20 let trvání literárního kroužku, dnes spolku LiS!
Václav

P.S. Pro připomenutí prózy či poezie bývalých členů jsem si do dnešní Kobry dovolil publikovat tvorbu LiSáků ze starších almanachů či z edice *Profily*.

DĚTI DESETILETÍ (VÁLEK)

Eva KOTYZOVÁ

Dvojčátka vysněná
stále jste bez jména
V roce dva tisíce
foukněte do svíce
přejte si větší byt
a jména Mír a Klid

Eva Kotyzová (1972) – bývalá členka spolku, básnířka, dnes žije v Hradci Králové

SVĚTLA NA POBŘEŽÍ

Jiří PATKA

(úryvek z delší prózy)

Bydleli jsme v hotelu, který se jmenoval Kolchida.

Ke břehu na pláži přicházela noc, moře se lesklo proti nebi jako metalizovaný pancíř a nad obzorem zapadalo veliké slunce, ale hladiny se přitom nedotklo, mizelo za světlým bílým oparem, který až do té chvíle nebyl ani trochu zřetelný. Z otevřeného sálu za dlouhou i širokou terasou se linula těžká lenivá melodie, hraná pomalu v orientálním tempu skupinou hudebníků, stejně černovlasých a snědých jako ten vpředu u zábradlí.

Byl menší, s hladce ulíznutou pěšinkou nad vysokým čelem, měl krásné skořicové oči a tmavou pleť jižních národů, stál s Natašou zcela stranou na terase hotelu a já jsem si uvědomoval, že bych snad s nimi měl jít, bylo však snadné pochopit, že si ani jeden z nich nepřeje další společnost a taky že já se k tomu nepřinutím, leda by pro mne sami přišli, ačkoliv bylo jisté, že v žádném případě nepřijdou.

Mohl jsem sice téměř s jistotou počítat s tím, že mne na druhý den vyhledá a bude se tvářit jakoby se nechumelilo, neboť věděla, že já za ní určitě nepůjdu, nikoliv protože bych se cítil ponížen a uražen jako v prvopočátcích našeho seznamování, postupně jsem se, jakkoliv se to zdálo vzhledem k mé povaze k nevíře, vycvičil a na-učil posuzovat její chování s určitou analytickou a dokonce jakousi vypočítavou rozvahou, což se mi samozřejmě zdaleka nedařilo hned, teď už to takhle trvalo neuvěřitelných sedm let.

Věděla, že se jí raději trochu vyhnu, dnes opravdu jenom z toho důvodu, že jsem si byl jist (což jsem si ostatně nikdy nebyl), jestli to neznamená konec, zatím vše vypadalo, jakoby jí tenhle stav vyhovoval, jakoby si naopak byla jista mnou i sama sebou a o tom, že v hloubi mého srdce cosi poznatelně napíná plachty jiným směrem a já se tomu nebráním, nemohla mít ani tušení.

Avšak bez ohledu na pracně vypěstovaný systém regulace svých nálad v podobných chvílích jsem musel pro bezprostřední okolí vypadat jako blbec. Z toho nebylo úniku, ačkoliv jsem se jí, kdykoliv se to hodilo, mstil za výstřelky stejným způsobem, pouze s rozdílem, že jsem za ní jako by se nechumelilo nikdy nepřišel a pak jsme se neviděli třeba celý týden nebo i týdnů několik, což ona kupodivu snášela hůř než já. Tady se mnou byli na štěstí sami situaci neznalí cizí lidé.

Jiří Patka (1925 – 1996), člen LiSu v od roku 1993 do úmrtí, v roce 1992 obdržel na Šrámkově Sobotce za prózu Světla na pobřeží 3.cenu

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

ANDĚLÉ VŠEDNÍHO DNE

Michal Viewegh,

(nakladatelství Druhé město 2007)

O knížkách Michala Viewegha toho bylo napsáno mnoho, ale myslím si, že nová kniha *Andělé všedního dne* je přece jenom jiná než ty předešlé. Nejen proto, že se odehrává během jednoho dne 5.září 2006 v Praze, ale především proto, že Viewegh jakoby překonal onu pomyslnou hranici mládí – stáří (nechci říct, že je starý). Myslím si, že jsem jej pochopil, neboť (jeho téměř současník) jsem v nedávné době sám na sobě poznal onen předěl, když vám odcházejí nejbližší lidé a vy najednou začínáte přemýšlet trochu jinak, už ta „smrtka“ není jen nějaká legrační postava s kosou, doufáte, že máte ještě dost času, ale ... jak říká jeden známý: „už kácej v našem lese!“ A nakonec i sám Viewegh na přebalu knihy píše, že je to knížka o „umírání“ a „o nás všech, jejichž čas je dávno vyměřen, ale přesto se chováme, jako kdybychom tu měli být věčně.“

Čtyři andělé ve Vieweghově podání sledují osudy jednoho učitele autoškoly, jeho ženy, mladé vdovy a muže – sebevraha. Jak už to tak bývá, jejich životní cesty se v závěru knihy sejdou na osudové křižovatce. Děj je nápaditý, i když osudy hlavních hrdinů se nijak neliší od života běžných lidí, jakých známe ve svém okolí mnoho. Práce, lásky, štěstí, sinusoida úspěchů a pádů. Prostě život.

Knihy se mě líbí, i když to není nic moc optimistického, zkrátka žádné čtení na dobrou noc. Líbí se mi dokonce, i když autor nechá zemřít mladého zubaře a jeho ženu nechá nazírat na poslední dny jeho života (viz strana 120, kde jsem se rozbřečel). Zase je tady i moje osobní životní paralela, kde jsem si za postavu zubaře dosazoval sobě blízké lidi.

Viewegh je, navzdory všem pochybovačům, zkušený a dobrý vypravěč, dokáže navodit atmosféru, napětí, i když už vlastně v úvodu víme, že se čas života hlavních hrdinů povážlivě krátí.

A tak nám nezbyvá než spolu s autorem v závěru říct větu: „Nemusíme věřit v Boha, ale nesmíme přestat doufat.“ (str.123).

Ano, život je někdy krutý, nespravedlivý, ale dokáže být i krásný, i když ... (str.105) : „Štěstí jedněch způsobuje zoufalství druhých.“

Václav

OZVĚNY PARNASU

Nad'a BALIHAROVÁ

Prostor je přetaven
na bezbřehý čas
a měřit ho na jindy
znamená
už se neseťkat

Není to zázrak
a vůbec ne hřích.
To jenom zrnko světla
přebíhá
po linkách půlnočních

Rozpukané cesty
oschlé rty poutníků
okoralá slova
v prachu leží
Předčasně mrtvá
je tráva na lukách
Hnisavé trní
bolí v kůži

Roztavené nebe
důlky slepotou zalité
vředy kaluží
ve slunci žhnou
Smrdutá lež
našla si kámen
Naděje zakopla
o víru zlomenou

Nad'a Baliharová (1955) - zakládající členka LiSu - až do roku 2001, v současnosti se spíše věnuje svému povolání, pracuje jako lektorka přípravy na porod a rodičovství (www.dula.kvalitne.cz)

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ ČÁSLAV 2008

Literární klub Dr. Nadi Benešové v Čáslavi vyhlašuje LITERÁRNÍ SOUTĚŽ ČÁSLAV 2008

Podmínky soutěže: Soutěží se v kategoriích poezie a próza. Soutěž je anonymní. Soutěž je určena pro amatérské autory od 15 let. Přijímají se práce dosud nepublikované (a to ani na internetu) v rozsahu do 5 stran formátu A4, písmo Times New Roman, velikosti 12.

Každý soutěžící zašle svůj soutěžní text e-mailem na adresu soutez.lknb@seznam.cz, a to jako přílohu – wordovský dokument. V tomto e-mailu uvede své jméno a adresu. Připojí též souhlas s případným uveřejněním své práce ve Sborníku vítězných prací, případně v klubových publikacích, bez nároku na autorský honorář. Zároveň zašle soutěžní text také písemnou formou v 5 kopiích na níže uvedenou adresu Městského muzea a knihovny Čáslav; vzhledem k anonymitě soutěže nebude jméno autora uvedeno na žádném z pěti výtisků určených pro porotu.

V případě, že se autor rozhodne k účasti pod pseudonymem, uvede způsob kontaktu (elektronickou adresu) a dispozice v případě vítězného ocenění. Soutěžní práce bude hodnotit odborná porota.

V obou kategoriích budou oceněny tři nejlepší práce. Podle uvážení poroty budou další vybrané práce oceněny čestným uznáním.

Práce, které nebudou odpovídat podmínkám soutěže, nebudou do soutěže zařazeny. Soutěžní práce se nevracejí, budou archivovány.

Veřejné slavnostní vyhlášení výsledků soutěže bude uspořádáno v říjnu 2008. Pozvánku s přesným termínem obdrží všichni účastníci soutěže. Soutěžní práce je třeba zaslat nejpozději do 30. června 2008 na adresu Městské muzeum a knihovna, Kostelní náměstí 197, 286 01 Čáslav. Obálku je nutno označit heslem SOUTĚŽ LKNB. Případné dotazy adresujte na lknb.caslav@seznam.cz.

ČELÁKOVICE: DLOUHÁ CESTA - soutěž

Městská knihovna Čelákovice vyhlašuje 6. ročník literární soutěže na téma Dlouhá cesta. Soutěžní kategorie: poezie - próza (povídka, pohádka, divadelní hra...) - publicistika (reportáž, fejeton, črta ...). Uzávěrka soutěže: 31. květen 2008.

Pokyny soutěžícím: Věkové kategorie: I. děti do 15 let, II. mládež 15-18 let, III. dospělí Autoři příspěvků uvedou na přiloženém listě jméno, adresu, rok narození a kontakt (telefon, e-mail).

S účastí v soutěži dává autor souhlas k případnému uveřejnění práce. Rozsah prací: nejvíce 10 stran. Soutěžní práce musí být původní, dosud nezveřejněné.

Organizace soutěže:

Soutěžní příspěvky odevzdávejte nebo pošlete do 31. května 2008 psané strojem, na disketě, nebo e-mailem na adresu:

Městská knihovna Čelákovice, 250 88, Na Hrádku 1092, nebo na e-mail: mestska@knihovna.celakovice.cz. Do předmětu emailu uveďte: Literární soutěž.

Slavnostní vyhodnocení soutěže se uskuteční 9. října 2008 v rámci Týdne knihoven. Vítězné práce budou vystaveny v prostorách knihovny a otištěny ve sborníku. Další informace k soutěži získáte na tel. 326 991 515.

TÝNIŠŤSKÝ LITERÁRNÍ PARNAS

KC Týniště nad Orlicí, DDM Sluníčko Týniště nad Orlicí, DS Jirásek – skupina Temno Týniště nad Orlicí, Kulturní komise při MěÚ a starosta města Týniště nad Orlicí vyhláší v rámci Týnišťského divadelního podzimu IX.ročník literární soutěže Týnišťský literární Parnas.

Kategorie:

A) Próza a poezie autorů věkového rozmezí 15-18 let

B) Próza a poezie autorů věkového rozmezí 19-25 let

C) Próza a poezie autorů nad 25 let

Autory prosíme o zaslání maximálně 3 ještě nikde nepublikovaných a do žádné soutěže nezaslaných prací v 5 kopiích, strojopisných nebo na počítači. Práce nepodepisujte, pouze sešijte a očísľujte jednotlivé stránky každé práce a k nim do obálky vložte lístek se jménem (hůlkovým písmem), datem narození a písmenem dané kategorie + ofrankovanou obálku s Vaší adresou, abychom Vám mohli zaslat pozvánky na seminář a vyhlášení výsledků. Práce zasílejte na adresu:

Jitka Březková, Na Střezině 345, 500 03 Hradec Králové.

Uzávěrka soutěže je 31.7.2008.

Organizátoři soutěže si vyhrazují právo publikovat vítězné práce v ročence Týnišťského literární Parnasu, v týnišťském Zpravodaji a v regionálních denících bez nároku autorů na honorář.

Dne 1.11.2008 (sobota) se v malém sále KC Týniště nad Orlicí od 9.00 do 13.00 hod. uskuteční slavnostní vyhlášení výsledků spojené se seminářem s autory a čtením vítězných děl. Všem zúčastněným bude též předána Ročenka vítězných prací- poštou ji nezasíláme.

MASKY

Kamil FOUSEK

Každý člověk má nějakou masku,
ale neví o tom.
Dokud mě neuvidí.
Potom si ji nasadí.

Nějaká mě lituje,
nějaká se mi směje,
nějaká se na mě dívá ošklivě
a nějaká mě bere normálně.

Ale já je házím do jednoho pytle.
A podle nálady je vytahuju.

Když mám blbou náladu,
tak vyndám masku, která mě lituje a lituju se.
Potom vyndám masku, která se mi směje a směju se tomu.

Potom vyndám tu normální masku a jdu ven.
Ale ten pytel mám pořád s sebou.

Kamil Fousek (1983) - žije v Českém Krumlově, léčil se v Dětské léčebně v Železnici s dětskou mozkovou obrnou, spolupracoval s LiSem

Pavel ZEMAN

rovnodennost se narodí
budu s ní stárnout
k slunovratu

šeptaně sněží – stín se mnou nechodí
k jaru ponesu
tu ztrátu

Pavel Zeman (1942) – jičínský básník, dlouholetý člen LiSu

NENAJDETE NA PULTECH KNIHKUPECTVÍ

Jiří FIGURA : KATALÁNSKÉ TRAKTÁTY

Autor z Frýdlantu nad Ostravicí, člen Literárního klubu Petra Bezruče, Jiří Figura vydal koncem roku 2007 útlou knížečku Katalánské traktáty s podtitulem Než země dostala úpal. Zmapoval tak téměř měsíční pobyt v květnu 2007 ve španělském Katalánsku uměleckými prostředky, tj. veršem.

Figura je člověk vitální, což se objevuje i v jeho poezii, pochopitelně i v této sbírce najdeme sportovní motivy (např. kolik ujel na kole, kolik ušel po svých, kolik uplaval a dokonce kolik zhubnul), dojde i na jeho oblíbené hry fotbal a pétanque či literárně oblíbené haiku. Zaměřuje se nejen na moře (např. za měsíc jsem se stal částí moře), ale nechává se inspirovat Salvadorem Dalí (např. se Salvadorem Dalím hledám zlatonosnou žílu), nemůže nenavštívit koridu (např. dav provolává OLÉ, jen já mám v očích slzy) či aforisticky glosovat každodenní postřehy (např. Doba je hamletovsky vykloubená. Pivem se ji daří zafixovat.).

Brožurka vyšla jen v nákladu 100 kusů spíš pro přátele a známé Jiřího Figury, ale není to věčička jen regionálního významu, což chci dokázat několika ukázkami:

Život bez poezie, jsou sluneční hodiny bez slunce.

Paměť je kočka, která si lehne, kdy chce.

Nos všechno s sebou, v ranci a ve své hlavě. Nikdy nezchudneš.

Studené slovo zmrazí duši víc než sibiřská zima.

Na Costa Brava
stal jsem se appendixem
výřiznutým z všedních dnů.

Zájemci o knížečku Jiřího Figura, hlaste se u mě. Snad se mi touto připomínkou podařilo trochu přivolat jaro, viz Figura:

Jak balon třepetající se v síti
jsi tu, ty moje jaro,
plné minisukní, lýtek, kvítí.
Po zimě to není málo.

A třeba jsem někoho z vás i inspiroval při plánování blížící se dovolené, na kterou vás svými Katalánskými traktáty zve Jiří Figura:

Postačí, když jednou řeknete:
prožil jsem měsíc květen v Katalánsku
omýván Středozemním mořem,
aby každý člověk vzdychl se slovy -
šťastný to člověk.

Opravdu „šťastný to člověk“ - Jiří Figura!

Václav

FRANC V MLADÉ BOLESLAVI

V úterý 11.března 2008 jsem se představil v programu Sejdeme se na hodinku v Mladé Boleslavi. V úvodu jsem odpovídal na otázky moderátorky pořadu Zdeňky Kuhnové a po té představil svoji současnou tvorbu. Velký zájem byl především o knihu povídek ze zubařského prostředí Něco na zub pro zubaře a jejich pacienty, ale i o román z dětství František, který z humornou nadsázkou představuje školní léta hlavního hrdiny ve vesnické jednotřídce.

Program doplňovaly zpěvem a hudebním vystoupením studentky Gymnázia Josefa Pekaře z Mladé Boleslavi Irena Králová a Jana Kubalová.

Na závěr „hodinky“, která se vzhledem k zájmu diváků trochu protáhla, následoval prodej mých knih, autogramiáda a následně jsem odpovídal na dotazy hojně zaplněného sálu. Překvapilo mě především, že si v Mladé Boleslavi udělalo čas na moje vystoupení zhruba padesát diváků, což vzhledem k tomu, že ve stejný den probíhaly, podle informací Zdenky Kuhnové, ve městě další dvě akce, byla účast přímo výborná.

Doufám, že moje literární spolupráce s mladoboleslavskou autorkou Zdenkou Kuhnovou bude pokračovat a třeba se nám ona představí na oplátku v Jičíně.

Václav

DOMAŽLICKÉ SETKÁNÍ ČÍSLO 3

Ve dnech 18. - 20.dubna 2008 se v Domažlicích uskuteční třetí Chodské poetické jaro (CHOPOJ), které převezme štafetu po Jičínu a jeho loňském poetickém jaru. Podle dosavadních zpráv by náš klub měli zastupovat Bohumír Procházka a Václav Franc. CHOPOJ naváže na dvě předchozí setkání v letech 2005 (tehdy jsem se účastnil) a 2006 (LiS nebyl zastoupen).

Rád se opět setkám s řadou přátel, ať již z Čech či Moravy, nebo ze Slovenska. Doufám, že se dvě hlavní pořadatelky, Lucie Popovičová a Simona Váchalová, vypořádají s nelehkou rolí zdárně a slibuji, že o celém setkání budu informovat v dalším čísle Kobry.

Václav

SEDMÁ ŘEHEČSKÁ SLEPICE

V sobotu 5.dubna se již posedmé rozdělovaly ceny a čestná uznání na celostátní literární soutěži Řehečská slepice. V jičínské knihovně opět nechyběl humor a dobrá nálada, soutěže se zúčastnilo 26 autorek a autorů, bohužel jen dva z nich jsou členy LiSu. Porota (mimořadně v ní zasedli i Eva Jebavá a Václav Franc z LiSu), byla letos štedrá, takže bylo oceněno 16 soutěžících. Byl opět vydán sborník prací, kde najdete oceněné příspěvky.

Hlavní cenu si již podruhé odnesl Jiří Šandera z Milonic na Blanensku za báseň Pohled pro bohy, který zvítězil i v řehečské kategorii. Druhé místo v této nejsledovanější kategorii získal Jan Řehounek z Nymburka, o třetí místo se podělili Liboslav Kučera ze Řehče, a to pod pseudonymem Ivanka Pavlíková z Rudníku (získal i Cenu řehečského čtenáře za povídku Řeheč a MOV) a Jaromíra Slezáková z Otrokovic.

V poezii zvítězila Jindra Lírová z Mělníka za soubor básní Návraty domů, druhý byl Radvan Tůma z Hostinného a o dvě třetí místa se podělily mělnická Zdenka Líbalová a Anna Jordánová z Lelekovic.

V próze si na krk zlatou medaili pověsila Zora Šimůnková z Prahy za povídku Vyjednavač, stříbro potom Daniel Pískovský z Odolené Vody, bronz potom opět dva autoři - Jan Řehounek z Nymburka a Milan Sýkora z Prahy.

Porota udělila i pět čestných uznání. Naprázdno nevyšli ani LiSáci, čestné uznání v kategorii próza za povídku Potíže s odběrem krve získal sobotecký Josef Jindra. Blahopřejeme!

Potěšitelná byla velká účast diváků v hledišti na vyhlášení výsledků i fakt, že většina oceněných autorů do Jičína dorazila a ceny převzala.

Příští ročník bude vyhlášen pod mottem ŘEHEČ - OBEC NEPOHÁDKY, kde pořadatelé očekávají v literární soutěži nepohádkové příběhy s pohádkovými motivy či netradiční pohádky. Oficiálně bude soutěž vyhlášena opět na podzim 2008.

Václav

STMELÁČ V ŘEHČI V POZDĚJŠÍM TERMÍNU

Původně plánovaný stmeláč v Řehči se uskuteční o týden později, tj. v pátek 9.května 2008. Sraz v 17 hodin v Řehči čp. 5 u Václava France.

Václav

Foto z archivu aneb Vzpomínáte? Píše se 29.březen 1995.

Fotografie z uváděcího večírku almanachu Kroky a klopýtání. V dolní řadě zleva sedí Jana Hofmanová, Radek Sál a Soňa Koláčná (recitátoři), Eva Kotyzová, v horní řadě Václav Franc, Dana Zemanová, Jiří Patka, Jana Benešová, Michal Břeň a Bohumír Procházka.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 9. Číslo 4. Duben 2008.

(8. dubna 2008)

www.kobra.zde.cz